

Bij Olivier rooien ze 't samen

Olivier in Moergestel biedt onderdak aan een groep kwetsbare jonge mensen met een beperking. Het huis bestaat vijf jaar.

door Nico Snels

MOERGESTEL - Hoe begin je een verhaal? Nou gewoon, net als bij de film, met de hoofdpersonen: Harm, Lorraine, Leroy, Patrick, Ingrid, Thijs, Paulien, Marjoleine, Jacqueline, Hanneke, Guy en Tijn. En samen heten ze Olivier. Binnenkort al vijf jaar en om dat eerste lustrum te vieren, hebben ze gekozen voor een meerdaags uitstapje naar de Ardennen.

Aan de oevers van de Reusel in Moergestel is het goed toeven: de

weldadige rust van het traag stromende water en op steenworp afstand de dagelijkse drukte van het dorp. Niet voor niets lieten de missiezusters Franciscanessen er in de vorige eeuw hun St. Antonius Gasthuis bouwen.

Na de sloop van het klooster in 2008 kwam deze uitgelezen plek aan de Raadhuisstraat vrij voor nieuwe bewoners, nieuwe burens ook: het medisch centrum, senioren én de jongeren van Olivier. Twaalf kwetsbare jongvolwassenen in de leeftijd van 19 tot 34

jaar en allen met een beperking, lichamelijk of verstandelijk. „Maar allemaal anders. „We hebben bewust gekozen voor een heel diverse groep bewoners. De een vraagt dit, de ander dat, het is continu schakelen. Juist dat maakt het werken hier zo boeiend en leuk, al is het natuurlijk niet altijd even makkelijk”, zegt teamleider Mémelle Derkx, al aanwezig vanaf de eerste dag.

„Dat was op 2 oktober 2009. Toen zijn we hier ingetrokken”, weet voorzitter Bert Stasse van de stichting uiteraard te vertellen. Hij stond aan de wieg van Olivier, initiatief van een groep ouders van kinderen met een handicap.

„Onze Thijs zat op Koordeley en moest daar gezien zijn leeftijd af, maar hij kon nergens terecht. Dat bleef maar duren, echt jaren.

Toen hebben we via Epilepsiecentrum Kempenhaeghe contact gezocht met ouders die tegen hetzelfde probleem aan liepen. Na jaar 2005 was het clubje groot genoeg om aan de slag te gaan”, vertelt Stasse. Met steun van MEE regio Tilburg werden plannen gemaakt en in mei 2007 kwam de locatie Antoniushuis in beeld waar Woonstichting Stroomland (nu Leystromen) nieuwbouw ging plegen.

„Die waren meteen enthousiast. Maar we moesten wel zelf de bouw mee begeleiden vanwege de aangepaste woningen en ook zelf de benodigde zorg regelen. Nog afgezien van de financiën en de organisatie. Het is ons toch allemaal gelukt en ik heb geen dag spijt gehad dat we eraan begonnen zijn.”

Ouderinitiatief Olivier, naam bij toeval bedacht door 'groepsoudste' Harm, biedt kleinschalige 24-uurs zorg en ondersteuning op maat in een beschutte omgeving. De woonvoorziening bestaat uit een gezamenlijke benedenverdieping met grote, gemeenschappelijke woonkamer en keuken en daarboven twee etages van zes ruime appartementen. Alle bewoners hebben een persoonsgebonden budget en van dit geld wordt de gezamenlijke zorg ingekocht. Stasse legt uit dat de pgb's niet worden gebruikt voor de huur en andere kosten van het gebouw: „Die worden betaald uit de eigen verdiensten of Wajong-uitkering van de bewoners”.

Mémelle Derkx is net als de overige teamleden - begeleiders, huishoudelijk medewerkers en gast-

vrouwen - in dienst van zorgleverancier ASVZ. „Wij regelen dat er altijd voldoende begeleiding en verzorging aanwezig is. Voor alle bewoners geldt dat ze structuur en zekerheid nodig hebben om een zo normaal mogelijk leven te leiden. Dat is een vaste dagbesteding overdag, school of werken, en 's avonds bijvoorbeeld sport of activiteiten, individueel of gezamenlijk. Onze bewoners zijn inmiddels bekende gezichten in het dorp. Ze doen er hun boodschappen, maar ze gaan ook op stap; lopen mee in de carnavalsoptocht en de wandelvierdaagse. We staan midden in de Moergestelse gemeenschap, iedereen is bij ons ook van harte welkom.”

Stasse vult aan: „We dragen ook ons steentje bij in de vorm van vrijwilligerswerk en als ouders zijn we, met het oog op de toekomst van onze kinderen, bovendien onder meer actief in de nieuwe, lokale zorgcoöperatie Zorg voor Elkaar.”

Van de startgroep zijn er nog tien bewoners bij Olivier. Danique is per 1 januari gaan samenwonen met haar vriend en Joris overleed plotseling in april 2011.

Mémelle Derkx: „Dat was heel heftig, maar gelukkig konden we het verdriet samen delen. We hebben net weer een hele zware periode achter de rug doordat twee van onze bewoners geopereerd moesten worden. Dat heeft grote impact op de anderen en op die momenten voel je heel goed de warme, onderlinge sfeer die hier in huis heerst. Elkaar ondersteunen als het nodig is, dat is de kracht van Olivier”.

“ Als schoonmaker in het Oisterwijkse gemeentehuis moet ik vroeg op. Dat valt niet mee

Harm, oudste bewoner Olivier

“ Ik ben opgegroeid in Moergestel en mijn ouders wonen vlakbij. Daarom is het hier zo fijn

Ingrid, bewoonster Olivier

■ Enkele bewoners en teamleden van Olivier in Moergestel. Rechts voorzitter Bert Stasse, links aan tafel Mémelle Derkx. foto Jeroen de Jong/PVE